

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/1034/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113202198
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113202198.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľky Z. Z., trvale bytom W., N. XXXX/XXX, zastúpenej O. O. Z., bytom N., X. XXX/XX, T. F. proti odporcovi M. Z., bytom Mesto W., o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. septembra 2013, č.k. 12C/48/2013-245, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť vypratať rozostavaný dom bez súpisného čísla postavený na CKN parc. č. XXXX/XX a pozemok CKN parc.č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria s výmerou 427 m², všetky zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. W. vedenom na Správe katastra L., do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 566,48 Eur, do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že vlastníkom predmetného rozostavaného domu a pozemku, zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. W. je navrhovateľka na základe kúpnej zmluvy V XXXX/XXXX. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 16.06.1995 odporca previedol predmetné nehnuteľnosti na svoju vtedajšiu priateľku L. N. za dohodnutú kúpnu cenu 427.670,- Sk (14.196 Eur), ktorú jej vyplatil pred podpísaním zmluvy. Kúpnu zmluvou zo dňa 25.08.1999 L. N. predala predmetné nehnuteľnosti navrhovateľke, zastúpenej odporcom, za kúpnu cenu 427.000,- Sk (14.173,80 Eur) a svojím podpisom potvrdila prevzatie kúpnej ceny v plnej výške pred podpisom tejto zmluvy. V ani jednej z kúpnych zmlúv nie je zriadené právo doživotného užívania nehnuteľností odporcom a ani žiadna dohoda, ktorá by mu umožňovala bývať a užívať predmetné nehnuteľnosti. Súd prvého stupňa mal ďalej za preukázané, že rozostavaný dom nie je doteraz skolaudovaný a podľa stavebného úradu nie je možné ho užívať. Nemal za preukázané tvrdenie odporcu, že medzi ním a navrhovateľkou došlo k dohode, podľa ktorej by mohol v predmetných nehnuteľnostiach bývať a užívať ich. Keďže rodinný dom nemá vydané povolenie na užívanie (kolaudačné rozhodnutie), odporca ho nemôže užívať bez ohľadu na jeho tvrdenia o dohode s navrhovateľkou. Súd prvého stupňa uviedol, že v konaní neboli zistené a ani preukázané žiadne iné okolnosti, ktoré by umožňovali odporcovi užívať predmetný pozemok, aj v prípade, keby posúdil obe kúpne zmluvy ako darovacie zmluvy. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol

podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania proti neúspešnému odporcovi.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia návrhu. Navrhol zároveň prerušenie konania. Súdu prvého stupňa vytykal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukazoval na tú skutočnosť, že v konaní nebol vypočutý pred prvostupňovým súdom, ani nemal možnosť k celej veci sa vyjadriť. Dňa 11.09.2013 bolo vo veci nariadené pojednávanie, na ktoré sa zo zdravotných dôvodov nemohol dostaviť. Napriek tomu požiadal súd o odročenie pojednávania s tým, že dodatočne doloží potvrdenie lekára. Mal za to, že riadne požiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu a následne aj predložil súdu potvrdenie od lekára, že sa nemohol zúčastniť pojednávania. Napriek tomu súd prvého stupňa konal v jeho neprítomnosti a rozhodol v jeho neprospech. Poukazoval na to, že na súde prvého stupňa sú vedené ďalšie konania, ktoré sa týkajú predmetnej nehnuteľnosti a oboch účastníkov konania, a to konanie vedené pod sp. zn. 15C/61/2013 o určenie práva doživotného užívania ako vecného bremena, v ktorom sa domáha, aby súd určil, že nadobudol vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré spočíva v jeho práve doživotne užívať predmetné nehnuteľnosti. Pod sp. zn. 12C/55/2013 je vedené konanie o vypratanie nehnuteľnosti a určenie vlastníckeho práva, v ktorom sa domáha, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností z titulu uplatnenia práva na vrátenie daru voči navrhovateľke. Zastával názor, že otázka určenia jeho právneho vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti má zásadný význam pre prebiehajúce konanie a dôvodnosť nároku v ňom uplatňované a sú tak dané dôvody na prerušenie konania až do právoplatného skončenia uvedených konaní. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku nie je presvedčivé a nezaoberá sa príčinami sporu. Súdu prvého stupňa vytykal, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodil, že vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti je sporné a súd napriek tomu rozhodol o jej vyprataní v prospech navrhovateľky. Za uvedeného skutkového a právneho stavu nie je možné vydať rozhodnutie o vyprataní. Odvolanie odporcu smerovalo aj proti výroku o trovách konania, keď trovu zástupkyne odporcynepovažoval za účelné s odôvodnením, že navrhovateľka mala možnosť si vybrať zástupkyňu, ktorá by ju zastupovala v konaní a bola z trenčianskeho regiónu. Bolo teda voľbou navrhovateľky, že vzniknú jej zástupkyňi náklady, s ktorými je pri výbere zástupkyne stotožnená. Súčasne nepovažoval za účelne vynaložené ani cestovné náhrady navrhovateľky, ktoré vyčíslila ako cestu z V. s tým, že navrhovateľka má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je teda jej slobodným rozhodnutím nachádzať sa v čase konania pojednávania vo S. N. a cestovať za účelom súdneho pojednávania letecky.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá sa domáhala potvrdenia napadnutého rozsudku. Poukazovala na tú skutočnosť, že v odvolaní odporcu nie je uvedený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by oprávňoval jeho nároky. Poukazovala na to, že súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 11.09.2013, odporca sa na pojednávanie nedostavil zo zdravotných dôvodov, avšak nepredložil potvrdenie lekára, preto súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Vyslovila názor, že odporca sa zrejme doposiaľ nevyrovnal s faktami, ktoré sám a dobrovoľne urobil svojimi záväznými právnymi krokmi. Svojím konaním narušuje vlastnícke právo navrhovateľky. Dlhodobo porušoval zákon č. 50/1976 Zb. tým, že užíval stavbu bez kolaudačného rozhodnutia. Tohto nároku sa stále domáha s odkazom na svoju ťaživú situáciu, pretože nemá kde bývať. Porušovanie dobrých mravov vidí v tom, keď navrhovateľka sa domáha svojich zákonných práv a chce dodržiavať zákony SR. Pokiaľ odvolanie odporcu smeruje voči trovám konania, uviedla, že právne zastúpenie navrhovateľky advokátskou kanceláriou z Trenčína by bolo nákladnejšie, a tým pre odporcu nevýhodnejšie. Rovnako argumentácia o mieste trvalého pobytu navrhovateľky je zavádzajúca, nakoľko navrhovateľka pracuje a dlhodobo býva v U. a pre účasť na nariadených pojednávaniach na základe predvolania súdu použila ekonomicky najnižšiu možnú prepravu.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolačný súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli odvolateľom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Po dôkladnom preskúmaní všetkých relevantných skutočností, vychádzajúcich zo skutkového stavu, zisteného súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav a posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení. V súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo. V dôsledku toho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Z daného titulu si odvolací súd osvojil aj dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V podanom odvolaní odvolateľ neuviedol žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

Odvolačie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 2 písm. a) až f) O.s.p.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že navrhovateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d), f) O.s.p.

Odporca vo svojom odvolaní poukazoval na nezákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa z dôvodu, že súd rozhodol v jeho neprítomnosti na pojednávaní, na ktoré sa riadne ospravedlnil. Z obsahu jeho odvolania tak vyplýva námietka, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ktorá skutočnosť je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Takýmto právom účastníka občianskeho súdneho konania je i právo na prejednanie veci v jeho prítomnosti (článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). To ale neznamená, že by súd vôbec nemohol rozhodnúť v neprítomnosti účastníka, možnosť byť prítomný na súdnom konaní však musí účastníkovi vždy poskytnúť.

Ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní Občiansky súdny poriadok zabezpečuje tak, že ukladá súdu (ak nie je ustanovené inak), aby na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 1, 2 O.s.p.). Je potom na účastníkovi, či svoje právo využije. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

V preskúmvanej veci zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.09.2013 nepochybne vyplýva, že pojednávania sa v predmetný deň osobne zúčastnila navrhovateľka, ako aj jej zástupkyňa. Odporca sa pojednávania nezúčastnil, doručenie mal riadne vykázané, požiadal o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, avšak nepredložil potvrdenie ošetrujúceho lekára, ani jeho vyjadrenie. Zo žiadosti o odročenie pojednávania odporcu, doručenej súdu prvého stupňa dňa 09.09.2013, bolo zistené, že odporca požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu zhoršenia jeho zdravotného stavu s tým, že toto zhoršenie je v takej miere, že nie je možné, aby sa zúčastnil pojednávania bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu. Uviedol, že trpí zdravotnými problémami v súvislosti so srdcovo-cievnyim ústrojenstvom, nesúhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Uviedol, že fotokópiu potvrdenia ošetrujúceho lekára prikladá v prílohe. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že potvrdenie ošetrujúceho lekára súčasťou žiadosti o odročenie pojednávania nebolo a takéto potvrdenie nebolo ani súdu prvého stupňa, ani odvolaciemu súdu dodatočne predložené. Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že postup súdu prvého stupňa v preskúmvanej veci bol správny a nedošlo tak k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom.

Odôvodnenie odvolania proti rozsudku ďalej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. odôvodniť aj tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal.

K tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že opodstatnenosť odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. nie je daná v prípade, ak účastník navrhne vykonanie akéhokoľvek dôkazu a súd ho nevykoná, ale musí ísť o také dôkazy, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci samej spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť a sú teda pre rozhodnutie vo veci samej dôležité.

Základom pre rozhodnutie súdu vo veci samej je dokazovaním zistený skutkový stav veci (§ 153 ods. 1 O.s.p.). O rozhodnutie na základe zisteného skutkového stavu ide spravidla vtedy, keď skutkové zistenia vychádzajú z výsledkov dokazovania.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na LV č. XXXX pre k.ú. W., v ktorom je zapísaná ako stavba rozostavaný dom bez súpisného čísla na CKN parc. č. XXXX/XX a pozemok CKN parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría s výmerou 417 m² vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky. Titulom nadobudnutia je kúpna zmluva V XXXX/XXXX.

Súd prvého stupňa preto vychádzal z ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., podľa ktorého údaje katastra sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod uvádzaný odporcom podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., jeho nedostatok spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania.

Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníka nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 133 až § 135 O.s.p. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. možno teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na nesprávnosť ktorého je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vykonané dokazovanie vyhodnotil v zmysle zásad upravených v ust. § 132 O.s.p., pri ktorom nezistil odvolací súd logické ani faktické rozpory. Odvolací súd sa stotožňuje s jeho skutkovým záverom, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani tvrdenie odporcu, že medzi ním a navrhovateľkou došlo k dohode, podľa ktorej by mohol v predmetných nehnuteľnostiach bývať a užívať ich a v konaní neboli zistené a ani preukázané žiadne iné okolnosti, ktoré by umožňovali odporcovi užívať predmetný pozemok.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že vlastníctvom alebo vlastníckym právom je treba rozumieť právo vec ovládať, najmä ju držať, užívať, požívať a nakladať s ňou vlastnou mocou, ktorá nie je závislá od žiadnej inej moci kohokoľvek k tej istej

veci. Pod pojmom nakladať s vecou je potrebné rozumieť oprávnenie vlastníka disponovať s predmetom vlastníctva.

Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje (§ 126 Občianskeho zákonníka).

Výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. W. - parcely č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria s výmerou 427 m² a rozostavaného rodinného domu bez súpisného čísla na parcele č. XXXX/XX, evidovaného na adrese W., N. XXXX/XXX je navrhovateľka. Odporcovi k predmetným nehnuteľnostiam nesvedčí žiadne bremeno, ktorá skutočnosť z LV č. XXXX nepochybne vyplýva, nakoľko časť C - ťarchy je bez zápisu. Pokiaľ vo svojom podaní - odvolaní proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 11.07.2013, č.k. 12C/48/2013-108 odporca dôvodil, že s navrhovateľkou sa dohodol, že bude nehnuteľnosť bezplatne užívať a zveľaďovať, nemožno ponechať bez povšimnutia, že navrhovateľka ako výlučná vlastníčka nehnuteľností vyzývala odporcu na vypratanie, ktorá výzva bola odporcovi doručená dňa 20.06.2012 a následne aj 05.11.2012, ktoré skutočnosti sám odporca potvrdil. Odporca tak nehnuteľnosti užíva bez právneho dôvodu. Významnou okolnosťou v danej veci bola len tá skutočnosť, či odporca má právny titul na užívanie nehnuteľností.

Pri vyprataní predmetných nehnuteľností je podstatnou tá skutočnosť, že odporca tieto užíva bez právneho dôvodu a navrhovateľka uplatnila svoje právo v návaznosti na § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je teda bez právneho významu, v akom štádiu sa nachádzajú ďalšie konania, na ktoré odporca v podanom odvolaní poukazuje a navrhuje prerušenie preskúmvanej veci do ich právoplatného skončenia. Odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné predpoklady pre prerušenie tohto konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ku ktorému môže dôjsť len vtedy, ak v inom prebiehajúcom konaní, ktoré sa začalo na návrh niektorého z účastníkov alebo z podnetu súdu, sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie, a ktorú by si inak súd mohol vyriešiť sám (§ 133 ods. 2 O.s.p.). Súd pri úvahe o možnosti prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. musí starostlivo zvažovať opodstatnenosť prerušenia konania, najmä z hľadiska procesných účinkov prerušeného konania podľa § 111 ods. 1 O.s.p. a jeho dôsledkov na rýchlosť a účinnosť ochrany práv v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.), najmä však z aspektu ústavného práva účastníka konania na prerokovanie jeho vecí bez zbytočných prieťahov (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Rozhodnutie v tejto veci nie je viazané na vyriešenie konaní vedených na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/61/2013 a sp. zn. 22C/55/2013. Z uvedeného dôvodu odvolací súd návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

Odvolanie odporcu smerovalo aj proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania.

Prvostupňový súd v danom prípade rozhodoval o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na plný úspech navrhovateľky, ktorý mala podľa meritórneho rozhodnutia vo veci, podľa ktorého bolo návrhu v celom rozsahu vyhovené. Výsledkom aplikácie citovaného zákonného ustanovenia je, že súd priznal účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Za účelne vynaložené náklady pritom treba považovať okrem súdnych poplatkov i osobné trovy účastníka a jeho zástupcu, ktoré sú spravidla spojené s účasťou na pojednávaní súdu. Posúdenie účelnosti závisí od konkrétnych okolností v jednotlivých veciach.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v napadnutej časti o náhrade trov konania odôvodnil čo do základu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a čo do výšky podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. správne. Náhradu trov konania súd prvého stupňa priznal navrhovateľke vo výške 566,48 Eur a tieto trovy špecifikoval v odôvodnení rozhodnutia tak, že trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku z návrhu vo výške 99 Eur, súdneho poplatku za predbežné opatrenie vo výške 33 Eur, náhradu cestovného zástupkyňi navrhovateľky na pojednávanie dňa 03.04.2013 a 11.09.2013 z N. do Trenčína a späť pri použití vlastného motorového vozidla: 2 x 260 km pri spotrebe 71/100 km pri cene benzínu 1,3 Eur v celkovej výške 142,48 Eur, cestovné navrhovateľky na výsluch dňa 15.04.2013 a pojednávanie dňa 11.09.2013 vo výške ceny leteniek 292 Eur. Je nepochybné, že v danom prípade sa jednalo o účelne

vynaložené trovy konania, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania odvolací súd ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, nakoľko táto nebola uplatnená v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. a navyše navrhovateľke v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.